

Opgave 2

b) Het gevolg hiervan is dat je een liquidatie verlies kunt gaan berekenen. Immers aan de voorwaarden dat de onderneming is gestaakt en dat de vennootschap zelf is ontbonden is voldaan. Dit staat in art. 13d lid 9 Vpb De ondernemingsactiviteiten moeten of worden gestaakt of worden voortgezet door een ander dan de belastingplichtige.

Het berekenen van de liquidatieverlies : In de eerste instantie zou je kunnen zeggen €100.000 – €10.000 = €90.000 Echter je moet ook rekening houden met de dividenden.

In de opgave staat dat in 1999 nog een dividend aan BV M is uitgekeerd door BV D2. Dit is nog geen 5 jaar en dat betekent dus dat je dat dividend mee moet nemen bij de liquidatie uitkering. Dit betekent dat de liquidatieverlies €100.000 – (€10.000+€10.000) = €80.000 Dit is in combinatie met art. 13d lid 2 en 3 vastgesteld. Verder gaan we in dit geval uit dat aan lid 9 is voldaan. Daarom kan BV M de liquidatieverlies in aftrek nemen.

c) niet behandeld

d) niet behandeld

Opgave 4

We hebben weer te maken met een moeder en dochter verhouding waarvan de moeder en één dochter in NL zijn gevestigd en andere 2 dochters in Frankrijk (X SA) en Engeland (Y Ltd) zijn gevestigd.

Punt 1: van de Franse dochter krijgt de moeder een dividend van €1.000.000 uitgekeerd. Dat is bij de moeder niet belast, dat is normale deelneming bij de moeder maatschappij. Art. 13 lid 1 Vpb geldt hierbij.→Voordeel uit hoofde van deelneming wordt niet belast, is gewoon vrijgesteld. Als Frankrijk dezelfde regeling als in NL art. 10 lid 1 onder a Vpb zou kennen dan zou dit betekenen dat de dochter de dividend uitkering niet in aftrek kan brengen als kosten. Het is wel een uitgave maar geen uitgave om de ondernemingsactiviteiten voort te zetten. Immers, het gaat om een aandelen voordeel dat uitgekeerd wordt.

Punt 2: Dit is gewoon een hele normale deelneming. Het is geen beleggingsdeelneming of iets dergelijks. Het gaat om een normale situatie waarbij een buitenlandse deelneming met vreemd geld is gekocht. Op basis van arrest Bosal is het zo dat ook dit soort kosten ter zake van buitenlandse deelnemingen in aftrek heeft moeten toelaten. Dit staat ook in art. 13 lid 1 Vpb hetzij met een beperking dat de aankoopkosten en verkoopkosten niet in aftrekbaar zijn. Echter in de opgave gaat het om de lopende kosten en deze zijn gewoon aftrekbaar.

Punt 3: Z BV heeft een pand overgenomen van A BV. De in Nederland wonende dochter heeft een pand overgenomen van de in NL wonende moeder. Dat doet ze tegen de boekwaarde. Moeder verschaft dus aan de dochter in de rol van de aandeelhouder een voordeel. Pand gaat over tegen een onzakelijke prijs. Dus het voordeel kun je zien als informeel kapitaal. Voor 5 ton kun je hierbij de informele kapitaal storting nemen.

Opgave 5

Op basis van art. 7 lid 1 Vpb moet het belastbaar bedrag voor de vennootschapsbelasting worden uitgerekend. Op grond van art. 7 lid 2 Vpb is belastbare bedrag de winst min de te verrekenen verliezen. Belastbare winst is dan ook – de aftrekbare giften op grond van lid 3.

Door middel van een vermogensvergelijking kun je de winst berekenen.

Winst = EV – BV + Onttrekkingen – Stortingen

Onttrekkingen mogen geen invloed op de winst hebben.

Begin vermogen is aangegeven, namelijk €250.000

Eindvermogen moet je uit de balans halen → Dit is Bezittingen – Schulden

Bezittingen zijn in dit geval de balans totaal, namelijk €800.000 (dit zijn de activa)

De schulden zijn de crediteuren, namelijk €250.000

Eindvermogen = Bezittingen – Schulden = €800.000 – €250.000 = €550.000

Winst is in eerste instantie = $EV - BV = €550.000 - €250.000 = €300.000$

Daarnaast moet je rekening houden met een aantal situaties die in de opgave zijn opgesomd.

Er is van een deelneming die in NL is gevestigd een dividend ontvangen van €50.000. Hiermee is in de winst rekening mee gehouden. Het ontvangen dividend mag je van de saldo aftrekken. In de €300.000 is al rekening gehouden met die uitgekeerde dividend, daarom mag je dit in mindering brengen op de €300.000. Dit is al aangemerkt als winst. Het is immers vrijgesteld. Het had de winst niet mogen verhogen. → $€300.000 - €50.000 = €250.000$

Daarnaast is een nieuwe machine gekocht voor €50.000, deze is geheel gedoteerd aan de herinvesteringsreserve. Ervan uitgaande dat dit rechtmatig plaats heeft gevonden. Omdat die al op de balans staat aangegeven hoeven we niks te corrigeren. Stel dit was niet in de balans aangegeven, dan had je dit bedrag nog van de €250.000 af moeten halen. Immers ten laste van de winst is en ten gunste van de reserve gebracht.

NV X heeft zelf ook een dividend van €100.000 uitgekeerd. Dat is een onttrekking, mag de winst niet beïnvloeden, en moet daarom bij de winst worden opgeteld. → $€250.000 + €100.000 = €350.000$

Daarnaast zijn er kosten van €100.000 gemaakt, waarvan €10.000 deelnemingskosten zijn. Het is de vraag of de deelnemingskosten in aftrek kunnen worden gebracht? Als ze aankoopkosten waren dan hadden ze niet in aftrek mogen komen, dan zouden ze de winst verhoogd hebben. Waren het lopende kosten dan had je niks hoeven te corrigeren, omdat er niks aan de hand is. Dus als je zegt dat het kosten zijn die onder art. 13 Vpb vallen dan moet je ze nu bij tellen → $€350.000 + €10.000 = €360.000$

Tot slot is er ook nog een onverrekend verlies van €20.000 uit 1999. Tegenwoordig: Verliesverrekening is mogelijk bij 3 jaar terug en 6 jaar vooruit.

Vroeger was de regeling 1 jaar terug en 9 jaar vooruit bij verliesrekening. Als je hiervan uit gaat → $€360.000 - €20.000 = €340.000$ Belastbaar winst.

Voor de opdracht 3 zijn van belang de artikelen 2, 9, 10, 10a, 10d, Art. 13 lid 1 en 2 Vpb, art. 13ba, art. 13d alleen de leden die op college behandeld zijn.

Hoofdstukken over de fusie en de splitsing zijn niet van belang voor opdracht 3. Wel kunnen er op de tentamen theorie vragen hierover gesteld worden.

Fiscale Eenheid

Art. 15 lid 1 Vpb → Op verzoek kun je gebruik van deze faciliteit maken en doe je als of er één bedrijf is. Art. 15 lid 1 Vpb houdt in dat maar 1 maatschappij belastingplichtig is als je temaken hebt met een concern. Je hebt te maken met een moeder maatschappij en deze heeft aandelen in de dochtermaatschappijen. In dit geval is het voordeliger om als één belastingplichtige gezien te worden. In dat geval zal alleen de moedermaatschappij belastingplichtig zijn en moet zijn de Vpb overdragen. Belangrijk hierbij is dat de moeder ten minste 95% van de aandelen in de dochtermaatschappij moet bezitten. Dit is een grote verschil met een deelneming, waarvoor maar 5% aandelen bezit vereist is. Kortom om aangemerkt te worden als fiscale eenheid moet je een belang van 95% hebben. Voordelen van fiscale eenheid: je kunt binnen het concern geruisloos schuiven met machines en de inventaris, hierdoor kun je de boel reorganiseren. Je hoeft dus niet af te rekenen over de meerwaarden bij het schuiven van machines, inventaris binnen het concern. Een ander voordeel is dat een ruimere verlies verrekeningsmogelijkheden bestaan. Je kunt meer schuiven met de verliezen.

Andere belangrijke voorwaarden zijn in art. 15 lid 3 Vpb genoemd. Van belang is dat elke concern onderdeel het kalenderjaar volgt en dat je dan met z'n allen op basis van het kalenderjaar zelfde tijdvakken belasting betaald. De tijdvakken moeten dus gelijk zijn. Daarnaast moeten de zelfde bepalingen van toepassing zijn bij het bepalen van de winst. We kennen bijvoorbeeld een apart regime voor beleggingsinstellingen en verzekeringsinstellingen. Daarom kunnen deze lichamen niet met een ander lichaam een fiscale eenheid aangaan, omdat immers andere bepalingen op de betreffende lichamen van

toepassing zijn. Verder geldt als voorwaarde dat beide belastingplichtigen in NL zijn gevestigd. Het gaat hierbij om de feitelijke vestigingsplaats bepaald op basis van art. 4 AWR. Vpb kent een fictieve vestigingsplaats in art. 2 lid 4. → Lichamen opgericht naar NL's recht zijn altijd in NL gevestigd. Die geldt niet voor art. 15 Vpb. Je moet aan de hand van de feitelijke omstandigheden de plaats van vestiging bij de fiscale eenheid bepalen. Dat betekent dus ook dat de feitelijke leiding in NL uitgeoefend wordt. → de hoofdleiding moet in NL zitten. Onder d: de buitenlandse lichamen moeten qua inrichting en aard vergelijkbaar zijn met de Nederlandse BV of NV. Het moet gaan om vennootschappen met in aandelen verdeeld kapitaal. In theorie zou ook een buitenlandse coöperatie onder het bereik van deze artikel vallen, maar een coöperatie komt in de praktijk nooit voor. In onderdeel e wordt hetzelfde ook voor de dochtermaatschappij bepaald. Je hebt hierbij ook sowieso te maken met een aandelen vennootschap. De voorwaarde dat de feitelijke vestigingsplaats in NL moet zijn is sinds 1 jan 2007. Daarvoor kon je als je opgericht was naar Nederlands recht ook gebruik maken van deze faciliteit van de fiscale eenheid. Art. 2 lid 4 is niet langer bepalend hiervoor.

De hoofdregel is dat een lichaam hier gevestigd moet zijn. Maar ook een in NL gevestigde vaste inrichting kan gebruik maken van deze regeling. Vaste inrichting: dit is een onderdeel van een elders gevestigde rechtspersoon. Hierbij kun je bijvoorbeeld denken aan een Duitse GmbH die in Duitsland gevestigd is en elders winkels heeft. 1 van de winkels is ook in NL gevestigd, dit is een inrichting. Tot het vermogen van de betreffende vaste inrichting in NL behoort een BV. De inrichting heeft 100% in de BV. Op grond van de wet kan de vaste inrichting met de BV een fiscale eenheid vormen. Het is dus niet zo dat de Duitse GmbH ingaat in de fiscale eenheid, maar de in NL gevestigde inrichting en de in NL gevestigde BV gaan over in de fiscale eenheid. Alleen de vaste inrichting in NL kan gebruik maken van de faciliteit van de fiscale eenheid. Dit staat in art. 15 lid 4 Vpb. Grensoverschrijdende fiscale eenheid kennen we dus niet in NL.

Hierbij heb je met verschillende situaties te maken, stel dat de moeder voorafgaand aan de fiscale eenheid een vordering op de dochter heeft staan. Een lening verstrekt aan 1 van de dochters hoe ga je nu hiermee om?

Een van de voordelen van de fiscale eenheid is dat je makkelijker een verliesverrekening kunt toepassen. Je kunt namelijk de winsten en verliezen van de verschillende maatschappijen salderen. Dat salderen gaat volgens een bepaalde principe. Voorbeeld van het salderen van de winsten en verliezen onderling. Verliesverrekening is aan een termijn van 10 jaar gebonden.

Stel je voor je hebt te maken met de volgende maatschappijen. Moedermaatschappij heeft 2 dochtermaatschappijen waarin ze 100% aandelen in heeft D en X genoemd. Samen volgen ze met ingang van een bepaald jaar fiscale eenheid. Stel voor dat het jaren 2007 en 2008 zijn.

Stel in 2007 had de moeder een winst van 100, D een winst van -200 (verlies) en X een winst van 300 behaald.

In 2008 wordt een winst behaald van: Moeder 50, D -100 en X -100.

Stel je voor dat geen sprake is van fiscale eenheid. Dit zou betekenen dat moeder over 100 en X over 300 een belasting moesten betalen. Kortom over een bedrag van 400 moest belasting betaald worden. Het verlies bij de dochter D zou bij beschikking zijn vastgesteld. Dat zou verder niet verrekenbaar zijn met de resultaten van de moeder en de andere dochter X bij een afzonderlijke belastingplicht.

In 2008 dezelfde verhaal, namelijk moeder moet dan over 50 Vpb betalen. De dochter D zou bij beschikking een verlies vastgesteld krijgen. Daarnaast zou X ook een verlies vastgesteld krijgen van 100. In totaal zou dan dus 50 aan Vpb worden geheven en er zou 200 aan verliezen zijn. 2007 en 2008 samengenomen zou er dan 450 aan belasting verschuldigd zijn bij een afzonderlijke belastingplicht.

Maar als je de resultaten uit 2007 en 2008 gaat salderen dan krijg je over het jaar 2007 een $400 - 200 = 200$. Dit is het resultaat voor het jaar 2007.

En in het jaar 2008 een resultaat van -150 namelijk $50 + -100 + -100 = -150$

Ten aanzien van de saldering geeft de wet bepaalde regels. De bovenstaande salderingen zijn niet juist. Regels voor de saldering vindt je terug in art. 15ae Vpb jo art 12 Besluit Fiscale Eenheid 2003. Voor de

horizontale en de verticale verliesverrekening moet je eerst het Besluit Fiscale Eenheid toepassen en vervolgens de wet Vpb toepassen.

Als je uitgaat dat in 2007 een fiscale eenheid was aangegaan kunnen we uitgaan van een resultaat van 200. Als je nou geen verdere regelingen had dan zou je die 200 zonder verdere beperking kunnen verrekenen. Stel je voor dat D in 2006 een winst van 300 had gehaald. Dan zou je daar rekening mee houden. Art. 12 Besluit Fiscale Eenheid bepaalt dit. Er is hier inderdaad een winst behaald want het resultaat van de fiscale eenheid is positief, namelijk 200. Dan mag je horizontaal gaan salderen volgens de regels gesteld in art. 12 lid 1 onder a Besluit Fiscale Eenheid. Het verlies van D wordt dan zoveel mogelijk in mindering gebracht op de winsten van de maatschappijen die geen voorvoegingsverliezen hebben. Stel je inderdaad voor dat X voorafgaande jaren geen verliezen heeft geleden en dus dat er geen verrekenbare voorvoegingsverliezen bestaan. En dat Moeder wel voorvoegingsverliezen heeft. In dat geval zeg je dan dat de 200 verlies in dochter D zoveel mogelijk in mindering komt op het resultaat van dochter X. Dan blijft bij X alleen 100 over ($300-200=100$), de resultaat van D wordt 0 en de resultaat van de moeder is dan nog steeds 100.

Stel dat M geen voorvoegingsverliezen had maar dat dochter X wel voorvoegingsverliezen had. In dat geval moet je zoveel mogelijk salderen met het resultaat uit M. Bij M zou je dan een resultaat van 0 krijgen, namelijk $100-100=0$, bij D zou je dan een resultaat hebben van -100 en op dat moment zal bij X niks gebeuren. Volgende moment is dat je naar het resultaat van X kijkt en dat je de -100 van de resultaat van X in mindering brengt op het resultaat van X. → dan wordt het resultaat bij M=0, bij D=0 en het resultaat bij X=200 ($300-100=200$).

Kortom het is dus puur afhankelijk van de maatschap of die voorafgaand aan de fiscale eenheid te maken heeft gehad met verliezen. Groot voordeel bij fiscale eenheid is dat je intern kunt salderen. Dit brengt veel fiscale voordelen met zich mee.

Art. 12 lid 1 onder b Besluit Fiscale Eenheid

Bij toepassen van art 12 blijft de fiscale eenheid steeds hetzelfde. Als dit niet meer zo is dan heb je ergens een fout gemaakt. Je gaat alleen maar met resultaten schuiven.

Na de horizontale verschuiving kijk je naar de wet art. 15ae Vpb. Art. 15ae lid 1 onder a: Voorvoegingsverliezen kun je alleen maar naar fiscale eenheidsjaren brengen voor zover een positief resultaat binnen de fiscale eenheid ook aan die maatschappijen is toe te rekenen. Kortom, voorvoegingsverliezen bij X moet je bij X afrekenen.

Hoorcollege 12 Successierecht

1 dec. 2010

We hebben een paranteelstelsel, dat betekent dat iedere groep in het erfrecht naar de gezamenlijke ouders kijkt. We hebben met de volgende groepen te maken bij een paranteelstelsel.

- I. De eerste groep zijn de kinderen van de ouders en de echtgenoot.
- II. De ouders en de afstammelingen van je ouders, dus je zussen en broers. En eventueel daar de kinderen van.
- III. De grootouders van de overledene met de afstammelingen hiervan, zoals de neefjes en de nichtjes.
- IV. De overgrootouders en de afstammelingen hiervan. Als in de eerste 3 groepen niemand is, dan pas komt de erfenis aan deze groep toe.

Je kunt bij erfrecht bij versterf afwijken bij testament. Bij testament kun je een erfgenaam benoemen. Daarnaast kun je ook een legaat regelen. Een legaat is een som geld dat je aan een specifiek persoon na laat. De erfgenamen moeten een legaat uitkeren naar de gerechtigde.

Huwelijksgoederenrecht:

Algehele gemeenschap van goederen: dit betekent op het moment dat je trouwt en dus geen huwelijkse voorwaarden hebt gemaakt, dat alles dan gemeenschappelijk is. Op het moment dat je trouwt ben je allebei voor de helft gerechtigd op het totaal van het vermogen. Dus dit kan voor de rijke partij heel ongunstig en voor de arme partij heel gunstig zijn. Hierbij ben je ook aansprakelijk voor de schulden van elkaar.

Als je in gemeenschappelijk van goederen bent getrouwd en de ene partner overlijdt. → Van de gemeenschappelijke bezittingen trek je dan de gemeenschappelijke schulden van af. Dan heb je de saldo van het gemeenschap. Hier tel je bij op de privé bezittingen van vrouw. Daarna trek je hiervan de privé schulden van vrouw af. Je hebt dan de civiele nalatenschap.

Gemeenschappelijke bezittingen – gemeenschappelijke schulden = saldo van het gemeenschap

Saldo van het gemeenschap + privé bezittingen vrouw – de privé schulden vrouw = civiele nalatenschap.

Nalatenschap – de begrafeniskosten/crematiekosten = Successierechtelijke nalatenschap. → Hierop wordt de successiewet op toegepast.

De grootte van de civielrechtelijke nalatenschap en de successierechtelijke nalatenschap kunnen afgezien van de begrafeniskosten verschillen van elkaar.

Uitsluitingsclausule: Als je iets geschonken krijgt of iets erft, dan kan de erflater/schenker bepalen dat wat jij van hem/haar krijgt nooit in de huwelijksgemeenschap valt. Alles wat je krijgt blijft dan privé.

Successiewet: Veel aanpassingen vanaf 1 jan. 2010 aangebracht.

In economische zin is het successiebelasting een directe belasting, je kunt het niet op een ander afwentelen. Jij betaalt het en daar houdt het op. In de juridische zin is het geen directe belasting, want dit staat zo niet in de wet aangegeven. Het recht van successie gaat erom wat ieder voor zich krijgt. Ieder betaalt voor zijn eigen deel. De waardering is de waardering op het moment van overlijden. Op het moment van het overlijden wordt jij de verkrijger. Je bent verkrijger onder algemene titel, dat wil zeggen je bent automatisch eigenaar geworden.

Waarde op het moment van het overlijden

16 okt. 2001 komen 2 neven bij de notaris en die zeggen onze tante is overleden. Het blijkt dat ze een effectenportefeuille heeft van €2.000.000. Die neven blijken de erfgenaam te zijn. De tante is overleden op 15-10-2001. Op het moment van het overlijden waren de effecten dus €2.000.000 waarde. Op 16-10-2001 waren de effecten nog maar €1.000.000 waard. De successie rechten waren ook €1000.000. Ze moesten de effecten voor een miljoen verkopen om vervolgens de successierechten van een miljoen te betalen. Uiteindelijk bleef er niks over van de erfenis. De waardering was het moment van het overlijden, namelijk €2.000.000. De effecten waren later minder waard geworden, ze hebben pech gehad.

Er is veel jurisprudentie over de teksten/voorwaarden in de testamenten.

Iemand van 21 jaar krijgt een erfenis. In de testament is als voorwaarde opgesteld dat de ontvanger van de erfenis tot zijn 30ste ongetrouwd moet blijven om de erfenis te kunnen krijgen. De vraag is wanneer moet je nou belasten? Hier is sprake van een ontbindende voorwaarde, dit betekent dat hij het nu krijgt, gaat die toch voor zijn 30ste trouwen moet hij de erfenis weer terug betalen.

Voorbeeld van een opschortende voorwaarde → iemand overlijdt, de ontvanger van de erfenis is meneer B. Meneer C wordt aangewezen als degene die verkrijgt als meneer B overlijdt. Dus als B overlijdt dan krijgt C de erfenis. Dit noemt men een opschortende voorwaarde, eerst gaat de erfenis naar B en als B overlijdt dan gaat het naar C. Op het moment C de erfenis krijgt moet hij successierecht betalen, anders niet.

Oude voorwaarde: iemand krijgt legaat als zijn zuster in de klooster gaat. Dit geldt niet meer, maar staat in literatuur. Ooit was dit een geaccepteerde voorwaarde.

Als het kind overlijdt dan heb je met plaatsvervangende te maken. Dan krijgt het kleinkind de erfenis van de oma en de opa. De kleinkind krijgt de erfenis van zijn vader/moeder. Je kunt tot en met de zesde graad erven krachtens de wet. Wat gebeurt er als je achtste graad bent en er is verder niemand in de familie die de erfenis kan erven? Als er geen erfgenamen zijn, dan vervalt de erfenis naar de staat. De staat erft het niet, want dan moet de staat successierecht betalen. Erfenis vervalt naar de staat. Staat wordt automatisch de verkrijger. Wel moet de staat hierbij de begrafeniskosten betalen. De overheid neemt dan helemaal over.

Art. 32 jo 33 Successiewet geven de vrijstellingen.

Vanaf 1 jan. 2010 hebben we de zogenaamde voetvrijstelling. Dit betekent dat de vrijstelling zoals die genoemd worden in de wet blijft bestaan. Voetvrijstelling betekent dat elke vrijstelling die in art. 32 jo 33 Successiewet wordt genoemd blijft bestaan. Voor 1 jan. 2010 had je vrijstellingen en als je meer dan de vrijstellingen erfde, dan verviel de vrijstelling. Vroeger was het zo dat de vrijstelling €5.000 was, maar als je bijvoorbeeld €6.000 erfde, dan verviel de vrijstelling van €5.000, waardoor je over de gehele bedrag van €6.000 belasting moest betalen. Dit was een hele ongunstige situatie.

Tussen je 18^e en de 35ste geldt een extra mogelijkheid voor een grote hoge vrijstelling als het gaat om de schenkingen van de ouders aan de kinderen. Art. 33 onder 5 Successiewet: bij de schenkingen van de ouders aan de kinderen geldt een vrijstelling van €5.000, maar als de kinderen tussen de 18 – 35 jaar zijn wordt de betreffende vrijstelling verhoogd tot een bedrag van €24.000. Dit is eenmalig mogelijk. Hierover hoeven de kinderen dus geen schenkingsbelasting te betalen.

Art. 33 onder 6 geeft aan dat het bovengenoemde bedrag van €24.000 eenmalig verhoogd kan worden met een bedrag van €26.000, in totaal een bedrag van €50.000, als je van dat €50.000 een huis koopt. Of als je dat geld gebruikt om je huis te verbouwen, dit heeft de minister bepaald, maar staat nog niet in de wet aangegeven. Of met dit geld de hypotheek van de huis aflost. Dit hoort ook bij de mogelijkheden.

Ben je zelf 36 en heb je een partner die jonger dan 35 jaar is, dan mag je de leeftijd van je partner gebruiken om toch nog in aanmerking te komen voor die vrijstelling als je die vrijstelling nog niet gehad had. Het geld gaat niet naar de partner, maar je mag de leeftijd van de partner gebruiken om in aanmerking te komen voor de genoemde vrijstelling.

Vrijstelling voor de partner/echtgenoot van de erflater. Art. 32 ten 4 onder a Successiewet: de vrijstelling is €600.000. Over het meerdere moet belasting betaald worden.

Ieder ander heeft een vrijstelling van €2.000 op grond van art. 32 ten 4 onder f Successiewet.

Art. 24 Successiewet geeft het tarief. Dit is vanaf 1 jan. 2010 aanzienlijk vereenvoudigd. Je ziet in lid 1 twee bedragen staan, namelijk €0 en €118.000. Als je iets verkrijgt, het gaat om schenkingsrecht als over erf belasting, dat tussen de €0 en €118.000 ligt, dan ben je 10% belasting hierover verschuldigd als je onder de eerste groep valt. → de echtgenoot en de kinderen.

Groepen bij de successierecht en de erfrecht verschillen van elkaar. In het successierecht heb je maar 2 groepen. Als je niet de echtgenoot of afstammeling in rechte lijn van de erflater bent, dan val je in groep 2. En dan moet je over de erfenis tussen de €0 - €118.000 20% belasting betalen. Over het meerdere, alles dat boven de €118.000 valt moet je in de ene groep 30% en in de andere groep 40% belasting betalen.

Stel een buurman erft €30.000. Is er een vrijstelling? Zo ja, hoe hoog is de vrijstelling? En welk percentage betaalt hij dan? Antwoord: art. 32 ten 4 onder f Successiewet de vrijstelling is €2.000. Over een bedrag van €28.000 moet hij belasting betalen tegen een percentage van 30%.

Stel een kleinkind krijgt een schenking van €130.000. Hoe zit het dan? Hoeveel vrijstellingen heeft een kleinkind? Als hij het bedrag zou erven op grond van art. 32 lid 1 sub ten 4 onder d Successiewet, geldt er een vrijstelling van €19.000 voor kleinkinderen. Er blijft €110.000 over.

Hierbij krijgt de kleinkind het geld. Er is dus sprake van schenking. De vrijstelling is hierbij €2.000. dan blijft een bedrag van €128.000 over. Over de eerste €118.000 moet hij 10% belasting betalen. Over de rest, dat is €10.000 moet hij 20% belasting betalen. Dat is €11.800 + €2.000 = €13.800 * 180% €24.840 betaalt hij belasting op grond van art. 24 Successiewet.

Het berekenen van vruchtgebruik

Vruchtgebruik betekent dat je iets in vruchtgebruik krijgt, je mag je als eigenaar gedragen, dus je bent ook verantwoordelijk voor het onderhoud. Je betaalt ook de belasting over het vruchtgebruik. Maar het juridische eigendom heb je niet in bezit. De blote eigendom berust bij iemand anders. De vruchtgebruiker heeft het feitelijk gebruik van het goed in handen. Vruchtgebruik eindigt altijd met de dood van de vruchtgebruiker. De blote eigendom plus het vruchtgebruik is altijd 100% van de waarde. Samen ben je eigenaar van het geheel. Bij elkaar opgeteld moet je op 100% uitkomen. Art. 5 jo art. 19 Uitvoeringsbesluit Successiewet 1956. De waarde is aan de leeftijd gekoppeld. Dat is logisch want, vruchtgebruik vervalt bij het overlijden. Dus er wordt aan de leeftijd van de vruchtgebruiker gekeken, omdat zijn leeftijd aan het vruchtgebruik is gekoppeld. In art. 5 Uitvoeringsbesluit Successiewet zie je daarom hoe ouder iemand wordt, hoe lager de vermenigvuldigingcijfer wordt. Iemand van de leeftijd 20 heeft een vermenigvuldigingcijfer van 16. → $16 * \text{de waarde van de verkrijging}$. Stel hij verkrijgt een huis met de waarde €200.000.

$16 * €200.000 * \text{percentage van } 6\%$ (art. 10 Uitvoeringsbesluit Successiewet) = waarde van vruchtgebruik

Je ziet dat de waarde van de blote eigenaar heel laag is hierbij en dat de waarde van de vruchtgebruik heel hoog is. Andersom de vruchtgebruik bij een 90 jarige is heel laag gewaardeerd en de blote eigenaar is dan veel hoger. $2 * €200.000 * 6\%$ = waarde vruchtgebruik.

Op het moment dat de vruchtgebruik eindigt dan zal de waarde van de blote eigendom 100% zijn. Als de vruchtgebruik eindigt kun je het huis voor €200.000 verkopen. In de successiewet is hiervoor een artikel gemaakt, namelijk art. 10 Successiewet. Het openvallen van vruchtgebruik en het vol worden van de blote eigendom brengt men fictief onder de belastingheffing. Als aan de voorwaarden onder art. 10 Successiewet is voldaan.

Iemand is 65 jaar, krijgt een huis in vruchtgebruik waarvan de juridische eigendom in de handen van de echtgenoot is. Wat is hierbij de waarde van de vruchtgebruik? Waarde blote eigendom? Huis is €200.000 waard. → Waarde vruchtgebruik = $8 * €200.000 * 6\%$ = €96.000 De rest is €200.000 – €96.000 = €104.000 is de blote eigendom waarde.

Art. 6 Uitvoeringsbesluit Successiewet heeft het over een periodieke uitkering. Dat is het geld dat je voor een bepaalde periode van een familielid, bank, instelling krijgt. Lijfrentes vallen hier ook onder. In principe vervalt de periodieke uitkering als jij dood gaat, tenzij de uitkering niet van een leven afhankelijk is. Als het niet van een leven afhankelijk is dan is het geen lijfrente. Je ziet hoe ouder de leeftijd van iemand wordt, hoe lager de percentage wordt.

Stel een uitkering van 2.000 per jaar gedurende 20 jaar. De persoon om wie het gaat is 65 jaar, uitkering eindigend bij zijn overlijden.

$$5 * 2.000 * 0.75 =$$

$$5 * 2.000 * 0.40 =$$

$$5 * 2.000 * 0.15 =$$

$$5 * 2.000 * 0.04 =$$

Uitkomst alles bij elkaar opgeteld

Als de persoon in plaats van 65 jaar 19 jaar zou zijn.

$$5 * 2.000 * 0.75 =$$

$$5 * 2.000 * 0.40 =$$

$$5 * 2.000 * 0.15 =$$

$$4 * 2.000 * 0.04 =$$

Uitkomst alles bij elkaar opgeteld

Stel als de persoon van 65 jaar na 10 jaar dood zal gaan bij een periodieke uitkering die niet van het leven afhankelijk is. We hebben met de laatste percentages te maken. Wat gebeurt er dan met de uitkering? Als iemand dood gaat en er zit een boedel van de bank in de nalatenschap, dan vererft de uitkering. De 20 jaar wordt doorbetaald door de bank. Op het moment dat de meneer dood gaat zal men kijken wie de erfgenamen zijn. Hoe oud ze zijn. Dan ga je opnieuw naar de percentages van de betreffende personen lettend kijken hoeveel belasting verschuldigd is. Je kijkt dus naar op wie vanaf de dood de uitkering krijgt en dan pas je art. 6 Uitvoeringsbesluit Successiewet opnieuw toe. Dit betekent dat je daarom soms 2 of 3 keer over hetzelfde bedrag belasting met betalen, alleen de verkrijger is iemand anders. Dit is eigenlijk onredelijk.

Fictie bepalingen art. 6 t/m art. 17 Successiewet.

Alle fiscale trucjes vallen nu onder art. 10 Successiewet. Bijvoorbeeld: turbo testament/super turbo testament. De praktijk notariaat had dit bedacht om aan de werking van art. 10 te ontsnappen.

Over de turbo testament was een uitspraak in 2009. Over de super turbo testament is nooit een uitspraak geweest. Niemand wist of dit onder art. 10 zou vallen. Staatsecretaris heeft daarom art. 10 zodoende veranderd dat al de trucjes zoals de super turbo testament ook onder de genoemde artikel vallen en dus belast zijn → samenstel van rechtshandelingen daarom in de wet opgenomen.

Ik-opa testament had de praktijk ook bedacht. Door de nieuwe formulering van art. 10 Successiewet wordt alles belast. Er geldt geen overgangsrecht hierbij.

Art. 3 Successiewet is een hele bijzondere artikel. Hierin staat dat als jij naar Duitsland verhuist en binnen 10 jaar wonende in Duitsland dood gaat val je nog steeds onder de Nederlandse successierecht. Je zult ongetwijfeld omdat je in Duitsland woont ook onder de Duitse successierecht vallen. Je wordt dus in principe 2 keer belast. De overheid was bang dat oudere mensen naar het buitenland zouden gaan om niet onder de successierecht te vallen, zodat de overheid achter de net zou vissen. Daarom heeft men deze regeling tot stand gebracht. In verdragen wordt deze 10 jaar teruggebracht naar 3 jaar. Of men spreekt af dat NL geen heffingsrecht meer heeft. Het hangt van de gesloten verdrag tussen de landen af.

De wijzigingen door de staatssecretaris moesten budgettair neutraal zijn. Successierecht moest eenvoudiger worden. Ook de bedrijf opvolgingsregels zijn aanzienlijk versimpeld. Als jij je bedrijf aan een familielid achter laat dan is de eerste €1.000.000 vrijgesteld van belasting. (Bij schenking of nalatenschap)

Afgezonderd particulier vermogen (APV) dit is een soort letterlijke vertaling van Trust en die staat in art. 17 Successiewet :alles wat je in een APV inbrengt fiscaal transparant is. Fiscaal transparant betekent dat de belastingdienst doet alsof het niet bestaat. Dus als jij een miljoen in een APV inbrengt dan doet de belastingdienst alsof dat miljoen van de APV is en dus niet meer van jou. En ga je dood dan moet er over die miljoen alsnog successierecht betaald worden. Ze prikken gewoon daar doorheen en houden zodoende grip om het vermogen.

Stel je hebt een vader en moeder met 2 kinderen. Vader gaat dood. Er is geen testament gemaakt. Nalatenschap van de vader gaat naar de moeder. De kinderen krijgen slechts een vordering op de moeder. Dit alles heeft met de bescherming van langstlevende partner te maken. Moeder mag in het huis blijven

wonen. Alles wordt van haar. De kinderen moeten op hun erfdeel wachten tot dat de moeder dood gaat. Kinderen hebben een vordering op de moeder. Moeder heeft het recht op vruchtgebruik. Maar je kunt onderling afspreken dat de moeder over die vordering rente aan de kinderen vergoed. En die rente betaald ze dan op het moment dat ze zelf dood is. Dat betekent dat je de schuld van de moeder aan de kinderen jaarlijks vergroot. De erfenis kun je tegen de schuld wegstrepen als de vordering plus de rente over de vordering hoger is dan de erfenis. Dit werd de uitholling van de erfenis genoemd. Dit was een hele mooie manier om aan de successieheffing te ontkomen. Tegenwoordig mag dit ook niet meer. De staatssecretaris heeft gezegd dat een rentepercentage van 6% toegestaan is en over het meerdere is gewoon successierecht verschuldigd. Over het meerdere moet dus erf belasting betaald worden.

Je moet als algemene nut beogende instellingen aan een aantal voorwaarden voldoen. Je moet daarvoor ook goedkeuring van ministerie van financiën krijgen. Je moet minstens 90% van je vermogen aan algemeen nut besteden. Als je aan alle vereisten voldoet dan is zowel het geven als het krijgen van belasting vrijgesteld.

Renteloze direct opeisbare leningen

Het ging altijd om de verhouding ouder en kind. Als je tot 1 jan had afgesproken dat je geld van je ouders leent en dat je daar geen rente over hoeft te betalen en als je ouders dat willen je meteen het geld aan hun moet betalen. Dan valt dit niet onder vruchtgebruik, schenking dus hoefde je geen belasting over te betalen. HR heeft in een uitspraak gezegd dat het niet aan de vereisten van schenking zijn voldaan hierbij. Deze situatie is voor de vader precies hetzelfde als de situatie waarbij hij het geld in een oude sok had gedaan. Immers vader krijgt geen rente. De voorwaarden zijn dat :

- o Bij de verkrijger is het een verrijking, zolang het maar binnen een bepaalde periode opeisbaar is.
- o bij de gever is het verarming
- o vrijgevigheid

Correctie op deze regel: als je het nooit meer terug zou kunnen betalen dus als je het geld ergens in had geïnvesteerd waardoor je het geld kwijt was, dan gaat het mis.

Per jan. 2010 accepteren we renteloze leningen niet meer, want je moet altijd 6% rente betalen. Dus voor elke lening 6% rente verschuldigd.

Herroepelijke schenkingen

In de burgerlijke wetboek kun je een schenking doen die je later kunt herroepen. Een vader schenkt aan zijn kind aandelen uit zijn eigen bedrijf. Op die aandelen wordt na een maand hoog dividend van 10% uitgekeerd. De aandelen zijn €1.000.000 waard. Dit is €100.000 uitgekeerd aan dividend aan het kind. En dan zegt de vader ik heb je de aandelen geschonken en nu wil ik ze terug. Wat is er dan gebeurd? Is hier sprake van schenking? Of heeft het kind de genoemde bedrag gekregen, omdat hij de aandelen had en dus hierdoor recht op dividend had? Laatste is het geval. Dit deed men om dividend zonder belasting aan je kind te overhevelen. Kind was op het moment van dividend uitkering eigenaar van de aandelen, dus geen successierecht. Tegenwoordig is dit niet meer mogelijk. Er wordt tegenwoordig altijd 6% aan belasting betaald.